

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 15P/309/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8714212644
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Soliarová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2015:8714212644.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, samosudkyňou JUDr. Dagmar Soliarovou, v právnej veci navrhovateľky: Q. Q., Y. Q., K.. XX.X.XXXX, O. V., Š. XX, občan Slovenskej republiky proti odporcovi: X. Q., K.. X.X.XXXX, O. V., V. XXXX/X, R. W. Y., G.. W. G. Q.. O. Q.S., O. V., V. XXXX/X, v konaní o rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu B. Q., K.. XX.X.XXXX, zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, soc. vecí a rodiny Poprad takto

rozhodol:

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa návrhom doručeným súdu domáhala, aby rozviedol jej manželstvo s odporcom a upravil práva a povinnosti rodičov k maloletému dieťaťu. Návrh v písomnom podaní odôvodnila tým, že manželstvo s odporcom uzavrela dňa XX.XX.XXXX v V.. U oboch sa jednalo o prvé manželstvo. Z manželstva pochádza jedno maloleté dieťa - B., K.. XX.X.XXXX.

Navrhovateľka v predmetnom návrhu ako aj vo svojej výpovedi uviedla, že s odporcom spočiatku žila v spoločnej domácnosti u jej rodičov, neskôr sa presťahovali do prenajatého 1-izbového bytu. Medzi manželmi začali vznikať konflikty, ktoré vyústili až do toho, že už po dobu 3 rokov nežijú v spoločnej domácnosti. Manželstvo neplní žiadnu spoločenskú funkciu, spoločne nehospodária, intímne sa nestýkajú a navrhovateľka už nevidí možnosť obnovy manželského spolužitia. V súčasnosti udržiava mimomanželský vzťah. Pokiaľ sa týka mal. dieťaťa, k tomuto boli upravené rodičovské práva a povinnosti v konaní 15P/151/2012 a úprava styku s mal. dieťaťom pod sp.zn. 10P/98/2013. Navrhovateľka žiadala, aby takto boli upravené rodičovské práva aj po rozvode a pokiaľ sa týka styku, keďže tento bol upravený v samostatnom konaní, v rámci rozvodu ho už nie je potrebné upravovať. Navrhovateľka je toho času nezamestnaná, evidovaná na úrade práce, nepoberá dávku v hmotnej núdzi, len rodinné prídavky a výživné. Spolu s mal. dieťaťom býva u svojich rodičov.

Splnomocnená zástupkyňa odporcu uviedla, že pokiaľ sa týka odporcu, ktorý je jej synom, tento je v súčasnosti hospitalizovaný a nemôže sa zúčastniť pojednávania, preto súhlasí s tým, aby bolo pojednávané v jeho neprítomnosti. Odporca si bral navrhovateľku z lásky a chcel aj v minulosti v manželstve pokračovať. Má veľmi blízky vzťah aj k mal. B.. Je však pravdou, že v súčasnosti už manželia nežijú v spoločnej domácnosti po dobu 3 rokov a preto stanovisko odporcu je také, že sa prispôbi tomu, čo žiada navrhovateľka a v tomto rešpektuje jej rozhodnutie. Pokiaľ sa týka majetkových pomerov, odporca je nezamestnaný, evidovaný na úrade práce, momentálne jeho príjem pozostáva z dávky v hmotnej núdzi 62 eur. Je práceneschopný a zatiaľ nie je rozhodnuté o tom, aké nemocenské dávky bude poberať, vec je v štádiu riešenia. Preto splnomocnená zástupkyňa navrhla upraviť výživné vo výške 30 eur mesačne a zároveň žiadala, aby bol odporca oslobodený od uloženia povinnosti zaplatiť súdny poplatok za návrh, keďže aj navrhovateľka je oslobodená od platenia súdnych poplatkov.

Súd s poukazom na zistené majetkové pomery priznal odporcovi oslobodenie od zaplataenia súdneho poplatku za návrh.

Kolízny opatrovník doporučil rozhodnúť o úprave rodičovských práv a povinností s tým, že rešpektuje aj závery znaleckého posudku, ktorý bol vypracovaný v konaní 15P/151/2012a 10P/98/2013. Čo sa týka výšky výživného, vec ponechal na úvahu súdu. Nakoľko je rozhodnuté samostatne o úprave styku, nie je potrebné o styku rozhodnúť.

Navrhovateľka s poukazom na majetkové pomery odporcu upravila výšku výživného v sume 30 eur mesačne a v prevyšujúcej časti zobrala návrh späť.

Podľa § 18 Zákona o rodine manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať rodinné prostredie.

Podľa § 22 Zákona o rodine k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch.

Podľa § 23 ods. 1 Zákona o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa § 24 ods. 3 Zákona o rodine rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná.

Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Podľa § 25 ods. 1 Zákona o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.

Podľa § 25 ods. 2 Zákona o rodine ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa ods. 2 cit. ust., obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa ods. 3 cit. ust., každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa ods. 4 cit. ust., pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa ods. 5 cit. ust., výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

S poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia mal súd preukázané, že manželia nežijú v spoločnej domácnosti po dobu 3 rokov a manželstvo neplní žiadnu spoločenskú funkciu. Jedná sa o trvalo rozvrátený vzťah. V súčasnosti nie je možnosť obnovenia manželského spolužitia. Preto súd manželstvo rozviedol. Pokiaľ sa týka úpravy rodičovských práv a povinností, aj s poukazom na konania, ktoré predchádzali konaniu o rozvod a to o úprave rodičovských práv a povinností a o úprave styku súd zveril mal. B. do osobnej starostlivosti matky. Výživné určil vo výške 30 eur mesačne na čas po rozvode, nakoľko momentálne nie je v možnostiach a schopnostiach otca, aby na dieťa hradil vyššie výživné.

Podľa § 96 ods. 1 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Matka v prevyšujúcej časti zobrala návrh späť a súd v tejto časti konanie zastavil.

Nakoľko sú obidvaja účastníci konania oslobodení od platenia súdneho poplatku, súd rozhodol, že štát nemá právo na náhradu trov konania.

Podľa § 157 ods. 3 O.s.p. ak je na pojednávaní vyhlásený rozsudok za prítomnosti všetkých účastníkov alebo ich zástupcov, ktorí sa vzdajú odvolania, uvedie súd v odôvodnení rozsudku iba predmet konania a ustanovenia zákona, podľa ktorých rozhodol.

Vzhľadom na to, že všetci účastníci konania sa na pojednávaní po vyhlásení rozsudku a poučení o opravných prostriedkoch vzdali práva podať odvolanie, súd vyhotovil rozsudok v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia § 157 ods. 3 O.s.p.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 144 O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré je možné podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, a to prostredníctvom Okresného súdu Poprad na Krajský súd v Prešove v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1, 2 OSP, v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko.

Účastníci konania, ktorí sa práva odvolania výslovne vzdali, toto právo nemajú.